

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

S prilogo „Domoljub“ za koroške naročnike.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

MIR.

Leto XXIII.

V Celovcu, 18. avgusta 1904.

Štev. 33.

Národno ženstvo.

Ne bojte se, ni moj namen tukaj delati poklone ženskemu spolu in po vzoru nekaterih národnjakov le napivati „častitim damam!“ Tega ne! Ampak, ko sem sklenil na papir spraviti nekoliko svojih političnih meditacij (premišljevanj), hočem to priložnost porabiti in danes tukaj na to opozoriti, kako zelo bi lahko, ko bi hotel, ženski spol koristil naši sveti in pravični národni stvari, ki danes zares silo trpi.

Najprej par vzgledov. O binškoštih l. 1903. na shodu časnikarjev v Plznu seznanil sem se z glasovitim Poljakom Korfanty-m, urednikom in državnim poslancem gornje-šlezijkim, ki mi je pravil med drugim: „Vi si v resnici niti predstaviti ne morete, kako krut je naš boj za národni obstanek s premožno celo Nemčijo. Mi možje bi že davno omagali, ko bi ne bilo naše ženstvo tako národno in bi nas naravnost ne tiralo v vedno nova národna podjetja!“ — Pred pol letom poslušal sem v Pragi sijajni govor mlade češke gospe. Rekla je na konec: „Sem Čehinja, ljubim národ svoj, ljubim svojo domovino; če je treba, tudi umrjem za svoj národ, za milo svojo domovino!“ Prepričan sem bil, kako mirno in ravnodušno je govornica te besede izgovorila, tako mirno in ravnodušno bi obljubo tudi spoznala, saj je znano o nji, da vsako leto s svojimi vrstnicami nabere in pridela za češko šolsko matico 20 do 30.000 kron, celo plačo za 10 učiteljev!

Enakega národnega navdušenja pričakuje po pravici naša potlačena domovina tudi od svojega ženstva. Slovenske matere, od vas pričakuje národ, da vcepite v nežna srca vaše dece rano, prav rano ljubezen do Boga in domovine! Slovenske gospe v mestih, od vas pričakuje národ, da se z naprejem ne bode več v javnosti sramovale materne jezika! — Gospodinje v mestu in na deželi, vi zares najložje izvedete pri nakupovanju domačih potreb geslo: „Svoji k svojim!“ Kdo drugi, če ne ti slovensko dekle, naj goji žlahtno národno petje!

„Ah, kaj boš kvantal“, preseka mi tu na enkrat besedo ostrojezična slovenska Evica, „kaj boš kvantal! Me ženske naj bi se národno izpostavljale, a kedar se ti naši „národnjaki“ ženijo, grejo si k Nemcem, Lahom, ali celo Madjarom po nevesto. Me pač nismo tako bogate!“ — Bravo! To je zares velevažni predmet; s tem končajmo to naše premišljevanje; le se preveč ne ustrašite še naslednjega odstavka!

* * *

Ko sem bil še šolarček doma na ptujskem polju, slišal sem veliko naravoslovno skrivnost: Kedar kokot (domači petelin) postane star 7 let, znese jajce, skrije je v gnojnico in iz jajca izleže se v sedmih tednih — lintver! Takrat imel sem pred starimi petelini grozen strah. Pozneje pa, ko sem že kos življenja poznal, sprevidel sem, koliko modrosti tiči v takih starih čudovitih ljudskih pripovedkah. Za časa Karola Velikega (pred l. 800.) so Nemci prvokrat zagospodovali nad našimi očeti v naših slovenskih pokrajinah. Mnogi slovenski plemič se je takrat odtujil svojemu národu, dobil je Nemko za ženo in iz takih zakonov prihajali so najhujši mučitelji slovenskega národa. Ljudstvo je trepetalo pred očetom, še bolj pred sinom, njunih imen si ni upalo izgovarjati; le na tihem so si ljudje pripovedovali blizo tako: Abraham je rodil Izaka, . . . in naš domači kokot je rodil lintvera! Ta prisposoba starega modrijana velja še menda dandanes. Gotovo poznate tega ali onega — Čehi pravijo: „švihaka“ — vetrnjaka, napiva „našim častitim damam“; ko se poje „slovensko dekle“, dela se sladko zamaknjeneja; ali zapomnite si ga, ko bode enkrat profesor, doktor, gospod s svojim dobrim kruhom, pobral bode v zakon gotovo kako postarelo tujko, bogato se ve; imel bode sina, za katerega se bode sramovala mati Slovenija, . . . in „Abraham je rodil Izaka in kokot je

rodil lintvera!“ Rogal se bode tudi njemu stari slovenski modrijan.

F. S. Šegula.

Člani „Gorotana“!

Ples se začne!

Tako vsaj prorokuje gospod Lakner v slavnoznanih „Freie Stimmen“. Prej ko ne mu je poročilo o ustanovitvi našega društva popolnoma razburilo živce in zaradi tega je nehoté začel v svoji uradni sobi plesati. Tako si vsaj mi naslov njegovega spisa tolmačimo. A dovolite, g. Lakner, da omenimo še nekaj! Če bi samo poročilo o ustanovitvi našega društva iz „Südsteirische Presse“ ponatisnili, bi nas vse s tem jako razveselili, da raztrobite to velevažno novico v svet in vsak čitatelj vašega lista bi spis z veseljem čital. A pristavili ste tudi nekoliko opazk, ki ste jih že davno skuhal v svoji priznani bistri glavici in ki ste jih tudi že dostikrat skidali med svoje ovčice, tako da jim to gotovo ni nič novega.

Sprva napadate nekega gospoda profesorja na učiteljišču — seveda zaraditega, ker poučuje v nemškem (?) Celovcu slovenski jezik, — potem se znate nad dr. Brejcem, ki vam je že zdavna trn v peti, in nazadnje nad „ščuvajočo“ duhovščino! To je Vaša najbolj priljubljena pesem, ki jo vedno prepevate! A dostavili ste še jedno kitico! Trdite namreč, da je naše društvo samo sad „klerikalne organizacije“. Pošteno ste se vrezali! Vi mislite, da smo slovenski akademiki tako mehkužni in zaspáni, da bi potrebovali vedno navdušenja in da bi ne poznali potreb in zatiranja svojega národa? Mislite, g. Lakner, da ne poznamo onih pravic, ki nam v naši državi nudijo enakopravnost in enakoveljavnost z drugimi národi! Mislite, da mi sami ne vemo, da je naš národ preveč po tujem sijaju omamljen in da je zatorej naloga dijaškega narščaja, buditi in negovati národno prepričanje in národno zavest med Slovenci in jim pokazati, da so tudi še národ in da ne smejo potrpeti, ako bodo nasprotniki v svojih listih klobasarili o njih najnesramnejše laži? Če Vi, g. urednik Lakner, slovenske akademike smatrate tako zaspanim, mehkužnim in bojazljivim dijakom, ki bi navzlic nasprotnikovih napadov vse mirno pretrpeli in dalje spančkali in ki bi se morda bali takega obrekovanja in zaraditega takoj zapustili borišče národno, jih gotovo premalo poznate. Bolj nas bode napadali, bolj bomo delovali in dvigali zastavo v boju proti prodirajočemu nemškemu navalu. Največja laž je tudi, kar trdite, da bi slovenski dijaki živel večinom od nemških podpor. Če marsikateri slovenski dijak dobi od c. kr. ravnateljstva nekoliko „mark“, da južina v ljudski kuhinji, še ni dokazano, da je on živel od Nemcev; kajti tudi slovenski podporniki žrtvujejo za dijaško podporno društvo na gimnaziji. Morda je po vašem mnenju, gosp. urednik, živel Slovenec-dijak zaraditega od Nemcev, ker je hodil v ljudsko kuhinjo? Nikakor ne; kajti ljudska kuhinja je dobrodelni zavod za vsakega brez ozira na národnost. Toda dovolj o tem! Ko smo Vaš cenjeni list čitali, se nam je zdelo, da ste ravno dan poprej, predno ste skovali ovi spis, prijadrali iz Indije-Komandije, tako slabo ste o naših razmerah poučeni. Mi samo rečemo, da se nam stude, ko čitamo takšna poročila. Mnogo pišete in vpijete o napredku in o kulturi, a če se slovenska inteligenca le količkaj vzbuja in deluje med svojim slovenskim ljudstvom, udrihate po njej in se ji rogate. A poznamo tudi poštenih Nemcev dovolj, ki so nas navduševali za delovanje med svojim ljudstvom! Vsa čast in hvala jim! Tudi oni so delavni, a ne med Slovenci, ampak med Nemci. Tudi mi slovenski akademiki hočemo delovati v prid in probujenje našega slovenskega národa, za blagostanje naših kmetov in delavcev-trpinov. Zato kličemo:

Tlačanstva prenašati nečemo več
Zatremo ga radostnih lic,
Z mogočno roko oprimemo meč
Svoboda nam bojni je klic!

„Gorotana“.

Shod

katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem na Poljani pri Prevaljah.

Na lepem vrtu Križnikove gostilne na Poljani v hladni senci košatih lip se je vršil v nedeljo dné 7. avgusta političen shod. Udeležnikov je bilo jako mnogo od vseh stranij. Gosp. msgr. Podgorc otvoril zborovanje in pozdravi vse navzoče. Poudarja, da in kako se moramo za politiko brigati; če se mi ne brigamo, brigajo se pa drugi.

Gosp. poslanec Fr. Grafenauer poroča o koroškem deželnem zboru, ali pravzaprav „o gosposki zbornici“. L. 1887. so potrebovali 800.000 goldinarjev, danes potrebujejo 5 milijonov kron. Odkod to? Ker več izdajo kakor je v resnici potreba. V koroškem deželnem zboru sedi 42 poslancev, kmetje jih imajo 15. Veleposestnikov je na Koroškem 105, ti imajo 10 poslancev, kmetov je 28.000, in ti volijo komaj 15 poslancev. Ali ni to krivica? Druge dežele imajo še druge vire, po katerih dobivajo dohodke, Koroška pa živi od samih davkov. Pred dvema letoma so prodali edini gozd, ki ga je dežela še imela, in zadnjo obligacijo so prodali letos. Kako so torej gospodarili s kmetskim denarjem? Kaj imamo mi od gospodinske šole v Celovcu? (Klici: Ko domu pridejo, da delat ne bodo hotele.) In kdo je tedaj zini, ko se je šlo za gospodinsko šolo? Poslanec Plešivčnik je za to glasoval. Sicer ta mož kot „kmetski“ poslanec nikoli ni zini in odprl ust, le ko se je šlo zoper Slovence pri sodnijah, tedaj je nekaj mrmral.

Celovško mesto si je izposodilo lansko leto 8 milijonov kron. Mi bi nič ne rekli, če bi mesto samo garantiralo za to, a cela dežela mora dobra stati za ta denar. In zraven še napravljajo v Celovcu take reči, ki nič ne nesejo, ampak samo stanejo. Kdo bo plačal, če bo celovško mesto še tako dalje gospodarilo? Nobeden drugi kakor kmet. In ali se naj doklade še zvišajo, ki že sedaj znašajo 65 procentov?

Kaj se godi pri naših sodnijah? Kako mi more gospod, katerega jaz plačujem, braniti, da naj jaz v jeziku govorim, katerega ne znam, in ki ni moj materin jezik? Dr. Brejc je tem gospodom hotel malo štreno zmešati. In Burger je stavil predlog, da se naj slovensčina prepove. (Klici: „To ne sme biti!“) Kdo je za to govoril. Nihče drugi kod — Plešivčnik! Ali te je treba bilo, dete drago, dete milo? Plešivčnik je torej tedaj zini. Ali je on tega kriv? Ne! Krivi so tisti, ki so ga volili!

Deželni zbor ima tudi tajne seje. G. Grafenauer je zmiraj govoril zoper tajne seje. Ljudstvo naj tudi vé, kam pride denar, ki ga plačuje. In kedar ljudstvo nima nič več, se začne tudi pri njem tajnost. Dné 9. oktobra l. l. je dr. Steinwender predlagal, naj se zviša učiteljem v Celovcu in Velikovecu donesek za stanovanje, kar bi stalo na leto 12.000 kron. Jaz bi jim privoščil to, če bi bili tudi učitelji naši. Predlog je padel. Dežela ni dolžna za mestne učitelje skrbeti, mesta naj skrbé.

Veliko je že stala uravnava Zile. In ves ta denar je v vodo vržen. Dežela plača za uravnavo 800.000 gld. Ves svet na Zili se je vsled uravnave poslabšal. Tudi Mežo bodo uravnawali in sicer od Mežice do Ravan (Streiteben). Tisti, kateremu se bo pomagalo z uravnavo, bo plačal 3 procente. Predlog se je sprejel lansko leto in bo tekom nekaterih let izpeljan. Dalje g. poslanec še kaže, kako pristransko se delijo podpore in kako je večina zavrgla razne predloge njegove in nemških katoličanov, ki bi bili ljudstvu v korist. — Poljudnemu govoru je sledilo živahno odobravanje.

Nato govori g. msgr. Podgorc. Blagostanje ljudstva od leta do leta pada, gledati moramo, da se vzdrži neko srednje blagostanje. Industrija (obrt) hira, vse gre rakovo pot. Ceste, ki so bile nekdanj polne voznikov in konj, so sedaj prazne. Zakaj je Jud tako dober gospodar, ker že v „ekleziastiku“ stoji, da naj svojega sina nauči, da naj, kar izdá

in kar dobi, vse zapiše. In tega nam manjka. Ljudje ne znajo s svojimi močmi, kar namreč premorejo, računati in zaradi tega gre vse rakovo pot. Pri železnicah plača dežela 485.000 gld. na vrh. To je promet! Tudi karavanska železnica bo po mnenju strokovnjakov imela le zgubo. Zraven pa je Avstrija tako modra, da dela nemškemu cesarju pot do Trsta.

Učiteljev nimamo na svoji strani. „Da bi to dosegli, smo ustanovili društvo „Učiteljski dom“. In čudno, letos še nobeden ni prosil podpore. Tudi za sprejem v Marijanišče se je oglasilo slovenskih kmetov sinov jako malo. Sezite po teh dobrotah in dajte sinove študirat! — Nedavno je gorelo pri Brukenwurtu blizu Celovca. Zunaj gori — notri v hiši pa plešejo. In šele, ko so plesalce požarni brambovci pošteno z vodo poškropili, so šli gasiti! To je žalostno znamenje časa. Mi moramo povzdigniti moralnost ljudstva.

Na celem svetu ni tako neumne vzgoje, kakor na Koroškem, da bi se morali slovenski otroci samo nemško učiti. In zakaj ta vzgoja nima vspeha? Ker otrok sovraži učitelja-tujca! Tudi temu govoru je sledilo živahno odobravanje.

G. kaplan Ferdo Lavrinc pravi, da se moramo spominjati danes še tudi nekega drugega shoda, namreč shoda, ki ga imajo „nemški“ avstrijski učitelji v Mariboru. — Od deželnega šolskega sveta je baje prišel na občine ukaz, naj občine določijo učni jezik pri veronauku. (Učni jezik pri drugih predmetih ne sme občina določevati, pri veronauku pa naj bi smela?! Jako logično!?) Zakaj se tako zaletujejo v verski pouk? Ker vejo, da se slovenski otroci ne bodo naučili več toliko veronauka, če se ga učijo v nemškem jeziku. Ljudstvo bo v verskem oziru propadlo in propalo ljudstvo ni več národno.

Nato povzame še enkrat besedo gosp. Grafenauer in pravi, da se on pri tem vprašanju: ali vera nasprotuje národnosti, sploh ne mudi dolgo. Iz katekizma mu je znan stavek: „Ločitev duše od telesa je smrt.“ Če ne bi imeli národnih duhovnikov, kje bi bili mi? Zaradi šole v Prevaljah in Lešah je govoril g. poslanec z deželnim šolskim nadzornikom. Ta je pripoznal, da tam šolske razmere res niso dobre. Nato g. poslanec: „Vaša dolžnost je potem, da jih zboljšate.“ — Tudi pri deputaciji, ki je šla k ministerskemu predsedniku dr. Körberju, je bil g. Grafenauer zraven. Dr. Körber je zatrjeval, da vlada nikakor ne misli vzeti pravic Slovencev na Koroškem (??). On je vse obljubil. Rekel je, da če nam vzamejo to, kar nam po postavi gre, imate v nekaterih letih hrvatske razmere. „To bi mi bilo jako neljubo“, odgovori dr. Körber. „In meni tudi“, pravi g. Grafenauer. Delujmo, dokler je še dan; pride noč, ko nihče delati ne more!

„Gorotanec“ g. Kotnik je navduševal mladeniče za mladeniško gibanje in jih vabil na shod, ki se bo vršil v Podjurski dolini.

Farski pevci so nas z lepim petjem razveseljevali. Mimo Poljan so se tudi vozili prevaljski „fajerberkarji“, ki so gasili v Libučah žejo. Peli so nemške pesmi, mi pa slovenske, hajlali so, iz naših grl pa je zaoril gromoviti „Živio“.

Podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda!

Dopisi.

Spodnji Dravograd. V torek dné 9. t. m. je bila tukaj huda ploha. Ze zjutraj nekako okoli osme ure so se zbrali na nebu črni oblaki in nastala je taka tema, kakor pozno v noč. Nato je nastala ploha, da je bilo, kakor bi se bilo nebo odprlo, ki je trajalo nepretrgano skoraj eno uro. Vслед močnega naliva je planinsko cesto na več krajih popolnoma raztrgalo. Pol ure od Spodnjega Dravograda na glavni cesti proti Mariboru je zasul velik plaz glavno cesto. Se tudi ni čuditi, saj je tudi pri nas prejšnje dni vladala huda vročina. Opoldne je bilo 37—38° R toplote. Toče hvala Bogu ni bilo.

Libuče pri Pliberku. V nedeljo 7. avgusta so imele „nemške“ požarne brambe svoje vaje in veselico pri „Schelissnigu“, ki se drugače imenuje Železnik. Bojni klic, ne zoper uničujoči ogenj, ampak zoper one Slovence, ki še niso tako neumni, da bi se izdajali za Nemce, če ne razumejo, kaj se pravi „geradeaus“, ta bojni klic je bil „Heil“ ali pa „hajl“. V gostilni p. d. Hrust je bila razobešana frankfurta. Sramota za celi okraj! Kmetje, izogibajte se take gostilne na vsak način. Ne pošiljajte svojih hčer na plesne venčke „fajerberkarjev“. Proti večeru so se vračale pijane trume, glasno kričeč, na vse strani. To se pravi „Gott zur Ehr“. (!) Taki sramotni pojavi dobiti so le pri neznačajnih ljudeh. Noben národ na svetu nima toliko poturice, kakor mi ubogi Slovenci, in sram bodi vsakega, kdor pomaga povečevati take sestanke, na katerih

rojeni Slovenci zbijajo neslane šale nad poštenjšimi svojimi sobratji. Libučani, kar vas je poštenjakov, pokažite da ste množje na svojem mestu.

Šmihel pri Pliberku. (Letina. — Ogreci.) Letina je letos slaba. Rži in pšenice ni bilo veliko, in sedaj bo tudi ovsu vsled toče zelo malo. Tudi sadje letos ne bo obrodilo, posebno češpelj in sliv ne bo veliko. — Mnogo škode pa povzročijo kmetom ogreci s podjedanjem koreninic na travnikih in poljih. Neki gospodar je pravil, da letos na travniku, na katerem je prejšnja leta nakosil šest vozov otave, niti dveh vozov ne bo dobil. Dobro bi bilo, da bi se od nezgod prizadetim kmetom davek za nekaj časa znižal. V—i.

Doblavas. Minuli teden je hotel neki tat vlomiti v cerkev Matere božje na gori. Zid in vrata v žagrad je precej poškodoval.

Št. Peter pri Velikovcu. (Žrtev pretepa), ki se je, kakor sem že zadnjič poročal, na žeganje v gostilni pri Peserniku vršil, 27 let stari kmetijski sin Franc Korak, je žalibože dné 1. avgusta t. l. v Celovški bolnišnici vsled velikih ran umrl. Sekcija trupla je dognala, da je imel Franc Korak več ran vrh glave, dalje rano blizu srca, katere vse pa niso bile nevarne; smrtno rano je pa dobil z nekim žepnim nožem v trebuh tako, da, ker je zločinec nož še zasukal, so bila velika čreva dvakrat prebodena. Trije zločinci so že pod ključem.

Št. Jurij na Vinogradih. (Razno.) Malokedaj obeta leto biti tako slabo kakor je letos. Pod Vogljami proti Gremičam še sedaj teče po važenberskem prostranem polju takoimenovani gladovni potok. Ljudje namreč pravijo, da tedaj leto ni kaj prida, kedar se imenovani gladovni potok vsaj do kresa ne posuši. In imajo za letos najbrž prav. Na binkoštno soboto nas je skoraj pohrustala toča, kar je pustila, so veliki del poškodovali ostudni „vogroci“, ki napravljajo, kakor drugod tako tudi pri nas veliko nesreče. Žito kaže prav slabo, kar ga je zrastle in dozorelo po drugem vsejanju, je celo lahko. Samo živina ima letos pri nas obilo krme. Lepo se je obnesla pomladna kositev in kaj lepe so povsod detelje. — Toliko še menda našemu mežnarju ni bilo treba zvoniti „proti megli“, kakor letos. Malo kateri dan premine, da ne prigozijo od severne in zahodne strani črni oblaki, o katerih pravijo, da ima skoraj vsak le točo v sebi. — Dasi-ravno nas vreme straši, vendar imamo včasih pri nas tudi vesele dneve. Lepo je bilo pri nas in v Malem Št. Vidu, ko smo obhajali drug za drugim cerkveni letni shod. Posebno ginljiv je bil pogled, kako so na Št. Aninsko nedeljo žene nesle pri pranganju pred sv. Rešnjim Telesom podobo sv. Ane. — Veliko in znano Ramšislnovo posestvo je kupil na dražbi v Celovcu dné 18. julija g. Lovr. Fritz, narednik iz Gradca, za 40.200 kron. Posestvo je drugače lepo, samo zanemarjeno je vse, še posebej pa hišna in gospodarska poslopja. Dal Bog, da se pod novim gospodarjem graščina lepo popravi in razvije gospodarstvo. — Za malošentvidsko cerkev je krščanska, blaga žena Rajnekarca dala napraviti prav lep novi tabernakelj, drugi farmani pa so zložili in dali popraviti in lepo očediti zvonik. Bog jim povrni! Bil je pač potreben poprave malošentvidski zvonik. Saj je rastle že drevje na njem in hudomušneži so trdili, da so zunaj zvonika na drevju že parkrat gnjezdile štokljke. Tega veselja jim ne privoščimo več. Ko bo de spet par minut časa in kaj novic od nas, še Vam se spet kaj oglasim. Do tedaj pa: Zdravi!!

Št. Jakob v Rožu. (Razno.) Čujte, čujte, kaj je pri nas novega! V soboto 6. t. m. se je ponesrečil v kamnolomu za predor nove železnice mlad fant. En strel se ni pravočasno sprožil in je ubil fanta, dva druga delavca je pa ranil. Sploh se ponesreči največ delavcev v kamnolomu, mnogim pa zastrupi pljuča moker, mrzličien zrak v predoru, da začnejo hirati. — V Področici je sedaj vse živo, zlasti ob nedeljah. Prej je bila tam prava goščava, sedaj pa se šopiri takozvano „barabarsko mesto“, obstoječe z večine iz lesenih barak, deloma pa tudi že iz novih priprosto zidanih hiš. Če zajde tujec v ta kraj, ne vé, bi se li smejal ali naj bi se čudil. Ne ravno ponosne barake nosijo napise, kakor jih nahajamo v velikih mestih, n. pr. „Zum Bärenwirt“, „Café Central“ itd.; napisi so skoro izključno nemški ali pa italijanski. Domačini podpiramo seveda samo domačine, ki se ne sramujejo vsaj dvojezičnih slovensko-nemških napisov. Odkar se je začela stavba železnice, so dobili tukajšnji — hvala Bogu dosedaj jetično-številni — nemškutarčki od Področice precejšnjo zaslabo, tako, da ne bi škodovalo, prijeti o priliki velike národne škarje in jim pristriči rastoč greben, ali pa še bolje, vzeti v roke veliko metlo in jih s celim njihovim napuhom pomesti tja v barabarsko mesto, da bi bili tem bližje svojim pristašem. — V nedeljo dné 7. t. m. je utonil pri kopanju v Dravi štirinajstleten Trapov fant Fr. Pečnik iz Reke. Ko so sporočili očetu to žalostno novico, se je tako prestrašil, da so morali koj poslati po zdravnika in duhovnika.

Šmohor. (Velik požar), ki je v našem trgu nastal dné 8. t. m., je povzročil fant Stefanela, ki se je igral z žveplenkami. Ogenj je nastal pri „zgoranjem Fleisu“ ter se je neznansko hitro širil. Vsled silne suše se je ogenj zelo hitro širil in kmalu je bil večji del trga v plamenu. Na pošti je bila brzojavna zveza kmalu pretrgana. Domača požarna bramba se mogočnemu ognju ni mogla dosti ustavljeti. Kmalu so prihitele tudi požarne brambe iz okolice. Tudi vojaki so pridno pomagali, ali le s težavo so proti jutru drugega dné omejili požar. Iz Čajne je prihital 4. bataljon 17. pešpolka in vo-jaki so se silno trudili ter jim gre vsa hvala, da požar ni napravil še večje škode. Dva vojaka sta bila pri rešilnih delih precej poškodovana. Škoda je strašna. Pogorelo je 37 hišnih števil z 65 poslopji. Škoda se ceni na 900.000 K, zavarovanih je 540.000 K. Na okrajnem glavarstvu so zgoreli vsi spisi in akti. Na cerkvi je zgorela streha in zvonik. Odvetnik dr. Maffei je rešil samo življenje, spisi itd. so mu zgoreli. Okrajni glavar je padel čez nek tram tako nesrečno, da si je dvakrat zlomil levo roko. Osnoval se je pomožni odbor.

Sv. Višarje. Na predvečer sv. Lovrenca dospela je semkaj procesija iz Eibiswalda na Štajerskem; vseh skupaj je bilo 31 oseb. Ti romarji gredo večinoma peš in običejejo med potom več romarskih cerkev, kakor na pr. Marijino cerkev v Dolini, Gospo Sveto, Zihpolje, Podgorje i. t. d. Procesija je dičila 10 belo oblečenih devic, ki so pele lavretanske litanije. Vsako leto prinese ta procesija cerkvi lepo darilo. Letos je podarila 3 „kanon-table“ v vrednosti 50 gld. Po končani pridigi, zvečer, je bil navadni obhod z lučicami okoli Marijinega oltarja, katerega so se udeležili vsi navzoči romarji. Med obhodom so se pele Marijine pesmi. — Na dan sv. Lovrenca prišlo je okoli 250 romarjev iz Bovca v spremstvu njihovega kaplana g. Jožefa Fon. Národní Bovčani so jako veseli ljudje, katerim je Bog podelil poseben dar petja. Zvečer so se sešli v „kasarni“ v cerkveni gostilni ter so tam peli do ranega jutra. Isti dan priromali so tudi cerkveni pevci iz Bohinja v družbi svojega gospoda župnika. Zapeli so nam precejšnje število slovenskih národnih pesmi. Živeli!

Sv. Višarje. Od začetka julija do zdaj je došlo sem kakih 1500 romarjev in hribolazcev. To je nekaj manj kot prejšnja leta v tem času. Dela nam konkurenc božja pot na Brezjah. Posebno veliko pa je prišlo vojakov-kadetov iz raznih šol na taktične vaje. Pred 10. julijem je bilo tukaj 15 častnikov od generalnega štaba, ki so proučevali načrt o zgradbi male trdnjave na Ukovškem vrhu in svrho večje varnosti proti požrešnim Italijanom. — Tekom zadnjih treh tednov je bilo tukaj jako veliko neviht z groznim bliskom in treskom. Zadnja huda nevihta je bila dné 6. t. m. od 4.—5. ure popoldne. Vdarjalo je v bližini, da se je cela gora tresla. Kljub temu je prišlo kakih 400 romarjev iz raznih krajev. Bili so večinoma do kože mokri, a vendar dobre volje. Videl sem danes v nedeljo našega petelina brez repa, morda ga mu je celo strela odstrigla. Ali pel je vendar, kakor bi mu ničesar ne manjkalo. Nekaj imam še opomniti: da pride tako malo Slovencev-Korošcev na tukajšnji božjo pot; posebno pa se bojijo hribov slovenski duhovni. Tujih svečnikov je došlo dozdej še le 50. Góri vendar vsak lahko dosopiha; dóli pa gre tudi po sanéh. Cena za vožnjo je 3 K. Od 31. julija do 7. avgusta se je peljalo 25 oseb tem potom v dolino. — Dovolj za danes! Drugo pot drugo in drugače. Srčen svetovišarsko-planinski pozdrav vsem bralcem!

Zgornje Koroško. (Otvoritev „Aljaževa doma“ v Vratih.) V nedeljo dné 7. t. m. otvorilo je „Slovensko planinsko društvo“ v „Vratih“ v znožju sivega slovenskega starca Triglava planinsko kočjo „Aljažev dom“. Slovesnost posetilo je slovensko občinstvo iz vseh slovenskih kronovin; bilo je čez 700 oseb. Podružnice slovenskega planinskega društva bile so vse častno zastopane. Ljudstvo je vrelo od vseh krajev. Jako številno udeležili so se našega slavlja vrli naši bratje Čehi. Slovesnost pričela se je s sveto mašo ob 1/2 12. uri dopoldne, katero je daroval č. g. katehet Mlakar. Za tem je sledil slavnostni govor g. prof. Orožna, proslavljajoč naš lepi slovenski planinski svet in slavljenca planinskega mecena, g. župnika Aljaža. Koroška bila je zastopana po štirih gospodih in treh damah iz Beljaka; žalibože pri takih prilikah zmiraj po enih in istih. Ta slavnost nam ostane v vednem spominu, posebno zaradi tega, ker smo marsikaj opazili, kar nas je nasprotivečkratnemu natolcevanju prav prijetno iznenadilo. Pravijo, da se pri slovenskih slavnostih dosti nemško govori. Pazil sem nalašč na to, ali pripoznati moram, da tukaj ni bilo tega, kar tudi v bodoče nikdar več ne bódi. Posebno radostnim srcem pa smo poslušali divne slovenske pesmi Aljaževega pevskega zbora pod očetom Triglavom zlasti ono: „Gledal na Triglava, neba obok.“ O polu štirih popoldne ozrem se še enkrat na divno dolino in očeta Triglava.

pozdravim „Aljažev dom“ na svidenje in jo uberem urnih korakov na Dovje, kamor sem dospel v 2¹/₂ urah. Zamislil sem se med potjo: „Na Kranjskem se bje ljuti boj, bratomorni boj. Opazoval sem, če se bodo pojavile njegove posledice pri slavnosti. Človeku, ki ne živi na Kranjskem, to vse bolj na misel hodi. Nič od tega boja, vse se je vršilo v najlepšem bratskem soglasju; duhovnik in posvetnjak delala sta neumorno z roko v roko za prosvetlovanje slovenske slavnosti. In za to ima velikansko zaslugi „Slovensko planinsko društvo“, zaslugi, ki bode imela še velik blagodejen vseh za tako zaželjeni mir med rodnimi brati. Zdi se mi, kakor bi si bil nekaki dobri duh izbral to vrlo društvo, da pripravljajo pota ne samo na visoko planino, ampak tudi pota miru v nizko dolino; zdi se mi kakor bi bili združeni planinci prvi posredovalci med razburjenimi brati. Na planine tedaj slovenske tudi vrli Korošci, da se bolj spoznavamo z brati na Kranjskem in po drugem Slovenskem. Hodimo mi k njim, morebiti se tudi oni nas spomnijo in nas posetijo. Živelo tedaj „Slovensko planinsko društvo“ tudi na koroških tleh!

Brener na Tirolskem. Grozna letošnja vročina me je iz Vrbskega jezera pregnala v tirolsko gorovje. Od 3. avgusta se nahajam tu na Brenerju (1272 m), kjer smo imeli do zdaj krasno vreme; zrak je čist in čvrst, temperatura pa jako prijetna. Tukaj je prav lep kraj; polno je vse tujcev. Kakih 150 jih je, pa se vsi porazgubijo po gorah in izprehodih. Večinoma so tukaj severni Nemci; prav malo je židov, ki rajši na Koroško gredo, kjer je več zabave za take ljudi. Draginja je pa precej velika; za sobo, če dalje ostanemo, K 4.80, t. j. 5 kron na dan, z dvema posteljama. Če človek skromno živi, porabi z ženo vred po 10 glid. na dan; toda piti se ne sme veliko tirolskega vinca. Prav dobro nam tukaj ugaja in vidno se krepčamo, kar je najbolj čvrstemu zraku pripisovati. Želel bi, da bi se prišli slovenski gostilničarji k Tirolcem učiti, kako je treba urediti takozvano „Fremdenindustrie“, da nese mnogo denarja. Dobro bi bilo sedaj že naše ljudi o tem poučevati, da nas ne bodo izpodrinili tuji podjetniki, ko se otvori karavanska železnica. Po toči zvoniti bode prepozno!

Družba sv. Mohorja.

S posebnim veseljem naznanjamo, da se je število Slovencev-Mohorjanov nepričakovano znatno pomnožilo, da štejemo letos število udov naše družbe kakor še nobeno leto poprej. Letos namreč smo dospeli do prečastnega števila **84.598 udov** družbe sv. Mohorja, t. j. **8540 udov** več kakor lani, ko je štela družba 76.058 udov, in 4552 udov več kakor predlanskem, ko smo šteli 80.046 udov.

Število po posameznih krajih oziroma škofijah nam kaže sledeči pregled:

1. Goriška nadškofija	9598 (+ 1292) udov
2. Krška škofija	6471 (+ 266) „
3. Lavantinska škofija	26959 (+ 3666) „
4. Ljubljanska škofija	32783 (+ 2385) „
5. Tržaško-koperska škofija	4615 (+ 567) „
6. Sekovska škofija	557 (— 3) „
7. Somboteljska škofija	311 (+ 5) „
8. Zagrebska nadškofija	483 (+ 60) „
9. Senjska škofija	202 (+ 14) „
10. Poreška škofija	113 (+ 11) „
11. Djakovska škofija	82 (+ 19) „
12. Bosniške škofije	193 (— 21) „
13. Videmska nadškofija	238 (+ 63) „
14. Razni kraji	527 (+ 55) „
15. Amerikanci	1273 (+ 154) „
16. Afrika in Azija	198 (+ 7) „
Skupaj	84598 (+ 8540) udov.

Veseli ta razkaz nam kaže, da smo samo na dveh točkah malo nazadovali, namreč v sekovski (graški) škofiji za 3, in v bosniških škofijah za 21 udov.

Povsod drugod pa smo sijajno napredovali. Slava zato Vsemogočnemu, ki očividno blagoslavlja naš trud, hvala iskrena vsem poverjenikom, ki zbirajo raztrešena krdela z mnogim trudom h tako častni armadi, priznanje vsem posameznikom, ki množijo s svojim pristopom število Mohorjanov, Slovencev in veselje in čast, nasprotnikom národa našega v strah in zavist!

Pregled nam kaže, da je najbolj napredovala lavantinska škofija, namreč za 3666 udov, ki je bila prejšnje leto za 2115 udov nazadovala. Nji sledi ljubljanska škofija, ki je napredovala za 2385 udov, dočim je bila prejšnje leto nazadovala za 915 udov. Tudi goriška škofija kaže jako lep napredek 1292, dočim je bila prejšnje leto za 396 udov nazadovala. Lep napredek kaže nadalje tržaško-koperska za 567, in krška škofija za 266 udov. Prav posebno nas mora veseliti napredek v videmski škofiji, kjer imamo 63 udov več, in napredek Amerikancev za 154 udov. Razmerje po drugih škofijah nam kaže gornji pregled.

Med naše ude se bo letos torej razdelilo **507.588**, t. j. precej nad pol milijona knjig. Ako prištejemo to število onemu prejšnjih let, vi-

dimo, da je družba sv. Mohorja tekom svojega obstanka razdelila samo udom, imenoma navedenim v vsakoletnih koledarjih, vkup **9,807.628**, t. j. malone deset milijonov knjig.

Z razpošiljativjo letošnjih knjig se bo pričelo koncem meseca septembra. **Odbor.**

Novičar.

Na Koroškem.

Osebné novice. Za voditelja celovškega okrajnega glavarstva je imenovan deželne vlade svetovalec g. vit. Grabmayr. — Nagloma umrl je v beljaških toplicah deželne sodnije svetovalec R. Kratter iz Celovca. Ko je govoril z neko gospo, ga je zadela kap in padel je mrtev na tla. Bil je v Celovcu občinski odbornik in znan pristaš nemško-nacijonalne stranke. Dosegel je 54 let.

Celovec in okolica. Pri davčnem uradu v Celovcu bodo od 1. septembra naprej uradne ure trajale od 8. ure zjutraj do 3. ure popoldne. — Deželna bramba ima svoje letošnje večje vojaške vaje okrog Celovca in v Rožni dolini. — Dne 10. avgusta se je vozil posestnik M. Breznikar p. d. Hribernik iz Radiš domov iz Celovca. Prišla je huda ura in blizu Žrelca je zadela strela v njegov voz. Bil je takoj mrtev. Konju se nič ni zgodilo. Zapustil je vdovo in 3 nedorastle otroke. — Pod vlak je šel dne 13. t. m. blizu Gosposvete zidarski mojster F. Kleindienst iz Celovca. Vzrok: Denarne zadrege.

Beljak in okolica. Na Suhi so kopali nov studenec, ki je bil že 13 metrov globok. V petek dne 12. t. m. pa se je rov sesul in zasulo je delavca T. Meyera. Le težko so studenec izkopali. Delavec je bil že mrtev.

Zilska in Kanalska dolina. Točo so imeli dne 9. t. m. v Žabnicah. Napravila je precej škode na polju. Tudi Višarski potok je zelo narastel. — Saksonski prestolonaslednik Jurij mudi se zdaj na svojem lovu v Kanalski dolini.

Rožna dolina. Pri kohanju je dne 7. t. m. v Dravi utonil 18letni Ant. Šmid, Čopejev sin iz Podsinje vasi. — Dela v predoru v Področici dobro napredujejo. Prebiti morajo še nekaj nad 1000 metrov.

Podjunska dolina. V Št. Lorencu pri Škocijanu je padel dne 9. t. m. dveletni otrok neke dekle v potok in utonil. Mati se bo morala zagovarjati pred sodnijo. — Dne 14. t. m. se je v Velikovecu slovesno blagoslovila nova zastava tamošnjega vojaškega društva.

Križem sveta.

Prepovedan izvoz krme. Državni zakonik je priobčil ministrski odlok, s katerim je prepovedan izvoz krme in sicer: turšice, ovska, konjske bodovine, krompirja, detelje, sena itd. Vlada utemeljuje ta korak s tem, da je letos malo krme in nevarnost, da ne bode mogoče prekrmiti poljedelcu in armadi živine. Prepoved je izdana sporazumno z ogrsko vlado, izjeme ta odlok ne dopušča. Zaradi suše je železniško ministrstvo podaljšalo veljavo znižanega voznega tarifa za krmo do 31. dec. t. l.

Maša sv. Očeta za Benečane. Laški časniki „Le Crociato“ z dne 5. avgusta poročajo sledeče: Ob obletnici svoje izvolitve (4. avg.) je daroval sv. Oče za Benečane ob pol 5. uri zjutraj sv. mašo. Pri maši so bili navzoči sestre in nečaki sv. Očeta in doktor Saccardo, urednik „Difese“, kot zastopnik katoliških Benečanov. — Po sv. maši je izročil dr. Saccardo papežu pristržne čestitke povodom obletnice ter mu ponižno izročil svoto okroglih 16.000 kron za mašo. Denar je bil v umetno izdelani denarnici iz rumenega usnja, na kateri je zgodovinski cekin duždana Andreja Dondole.

Nadomestek za zrnato kavo. Pri boleznih na živcih, srcu in želodcu zdravnik večinoma prepove uživanje razdražljive zrnate kave. Ker pa se je njen priljubljen okus skoro izpremenil v neizogibno potrebo in ker ima Kathreinerjeva Kneippova sladna kava spričo posebnega načina, po katerem se izdeluje, ta okus brez kvarnih lastnosti zrnate kave, zato se je že pred več nego deset leti izkazala za edini, pravi nadomestek in zato so jo tudi uvedli kot takega. Kathreinerjeva Kneippova sladna kava je prirodni proizvod najtečnejše čistosti, ki jo takoj lahko spozna vsaka kupovalka, in naše gospodinje naj se zlasti čuvajo vseh zmletih „surogato“, ki izkušajo z najbolj neverjetnimi, izmišljenimi imeni občinstvo varati o pravi sestavi teh „surogato“.

Po slovenskih deželah.

„Národní kolek“. Slavno občinstvo opozarjamo, da je družba sv. Cirila in Metoda prevzela v svojo oskrb národní kolek, katerega je v njeno korist zasnovalo slovensko dijaštvo. Prepričani smo, da bo národní kolek družbi izdaten vir dohodkov, ako bo občinstvo pridno segalo po njem. Priporočamo ga posebno slovenskim trgovcem in obrtnikom, kateri naj ne bi izdali nobenega računa

brez národnega kolka; 2 vinarja bo menda vendar-le lahko vsak utrpel, ki plača račun. Ravno tako naj bi národna društva kolekovala vstopnice k veseliam itd. Prepričani smo, da se ne bo nihče pritožil, ako plača vstopnico 2 vinarja dražje. Gotovo pa naj tudi zasebniki kolekujejo svoja pisma z národnim kolekom, posebno razglednice, katere se ob priliki raznih prireditev razpošiljajo. Prodajalci razglednic naj bi že prodajali razglednice kolekovane, seveda zato tudi 2 vinarja dražje. Sploh bi ne smelo biti slovenskega pisma, na katerem bi ne bilo národnega koleka. Segajte torej pridno po njem, da bo imela naša prepotrebna družba čim več dohodkov. Večje množine naj se naročajo pri vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Zahtevajte

v svoj prid vselej

pristno Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo

samo v zavojih z varstveno znamko
župnika Kneippa in z imenom
Kathreiner ter se skrbno izogibajte
vseh manj vrednih posnemkov.

Gospodarske stvari.

Gospodarska zadruga.

Zopet opozarjamo, da dobijo zadrugi, po toči oškodovani, pri zadrugi v Sinčivesi za setev žito po ceni; dobili ga bodo 2 do 3 krone metrični stot ceneje, kakor na trgu. A treba je, da se dočni pravočasno oglašijo po svojih g. župnikih.

Potem imamo poročati, da je gospodarska zadruga sklenila, za zdaj koj za eno leto sprejemanje žita v Velikovecu opustiti ter delovati samo v Sinčivesi. To zavoljo raznih vzrokov:

1. Doslej je g. blagajnik vikar V. Podgore sam vsako sredo prihajal v Velikovec sprejemati žito. G. blagajnik nima več časa, in se ne more z ljudmi pripraviti o cenah; sprejemanje izročiti drugi osebi do zdaj ni bilo mogoče.

2. Sprejemal bo pa v Velikovecu odslej žito g. trgovec F. Reš, načelnik velikovške posojilnice, na svoj lastni račun, ne za zadrugo.

3. Zadrugi, ki imajo svež (vprežno živino), bodo pametno storili, če dovažajo pridelke v Sinčives; voznina se jim bo plačala.

4. Naš poslovodja g. Novak ne more v Velikovec zahajati, ker bo potem doma vse narobe. Zdej je tudi v Sinčivesi toliko dela, da ne more z doma.

5. Nadaljni vzrok, da se Velikovec za zdaj opusti, je še ta: Če se bavimo z Velikovcem, moramo imeti dva hlapca, tako eden zadošča, in poleg hlapcev tržne dni še par pomagalcev. Potem mora boljši hlapec vedno v Velikovec, kedar se žito odpošilja, tako, da mora dostikrat tri dni v tednu biti v mestu, in doma se pogreša, ker se vendar le na enega moremo v prvi vrsti zanašati.

6. Potem blagajnika mnogo stane, delati pote v Velikovec, in poleg denarja se potratijo mnogo dragocenega časa.

7. S sprejemanjem v Velikovecu se je delala v cenah do zdaj močna konkurenca in se ni moglo toliko zaslužiti, da se plačajo razni stroški. Da bo zadrugi račun aktiven, se mora delo omejiti in opustiti tisti del, ker se je premalo zaslužilo, ki je pa nam delal velikih stroškov. Kedar se bodo kmetje Sinške okolice prav zavedli zadrugne misli, bomo lahko v Sinčivesi prišli do prometa, kakor je bil zdej v obeh krajih vkup.

Potem opozarjamo naše zadrugi: Ne prodajajte zdej svoje krme, slame in sena. Letos bi bilo pač umestno, da bi se krma izvažala po zadrugi poti; da bi se v Sinčivesi nastavila stiskalnica (preša) za slamo ali seno. Vedeti bi morali, koliko imajo posamezniki krme na prodaj, potem bi jo mogli ponuditi in drago prodati.

Nadalje opominjamo kmete, naj pravočasno poskrbijo, da jim živil ne bo zmanjkalo. Videti je,

da naša okolica ne bo imela letos dosti kruha. Bog nam daj dobro letino pri ajdi, če je ne bo, bo huda. V tem slučaju bi bilo umestno, po zadrugi naročiti potrebnega krušnega žita. Posestnik bi moral pravočasno naznaniti svojo potrebsčino.

Izvrsten okus kave dosežete s primešanjem

Vydrove žitne kave

POSKUSITE! Vzorek dragovoljno.
Pošta 5 kg, pošiljka 4 K 60 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“
vsom odjemalec zastoj pošiljani mesečnik.

Vydrova tovarna žitne kave Praga-VIII.

Zitne cene.

Zavoljo suše so žitne cene v par tednih zelo se povdignile. Žetev je tako slaba, da se erar boji, da ne bi dobil za vojaške konje potrebne krme, zato se je prepovedalo iz Avstrije izvažati pridelke, ki služijo kot živinska krma.

Mlinarji so popred čakali nove žetve, hrami so bili prazni, zdaj so prišli vsi na trg in kupčija z žitom postala je jako živahna.

Plačala se je na Dunaju

pšenica (Ogerska)	K 10-07 do 11-08
rž	8-25 " —
ječmen	7-05 " —
oves	7-05 " 8-25
koruza	7-08 " —

Videti je, da se bodo te cene zdržale, bilo bi želeti, da ostanejo za zmirom, da ne bo kmetovalec zastoj delal.

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Hodišah bo imela dné 21. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne pri Kramarju v Hodišah izvenredni občni zbor. K obilni udeležbi vabi odbor.

Loterijske številke od 13. avgusta 1904.

Gradec	70	78	28	66	58
Dunaj	77	16	34	21	31

Naznanjam uljudno, da je ravnokar izšel moj

novi veliki cenik,

ki obsega čez 600 podob, in katerega razpošiljam **zastoj in poštine prosto.** Ker razpošiljam svoje blago po celem svetu, je to dokaz, da je isto res fino, da so cene nizke in postrežba pošena. Naj se zatorej vsak zanesljivo obrne do moje tvrdke.

Z velespoštovanjem

H. Suttner,

urar in zalagatelj c. kr. avstrijskih uradnikov v Kranju (Krainburg).

Mlinarskega učenca,

ki bi imel veselje do tega obrta in se hoče izučiti v umetnem mlinu, takoj sprejemem. Plača po dogovoru. **Jožef Kraut**, posestnik umetnega mlina na Bistrici pri Pliberku, pošta Šmihel pod Pliberkom.

Slovenska gospodinja!

Zavedaj se svojega rodu ter zahtevaj vselej in povsod cikorijo Cirilovo, torej slovensko, katera je najboljša in v prid družbe sv. Cirila in Metoda.

Kovačnica

z orodjem in z vodno močjo se dá na več let v najem. Zraven je tudi lepo stanovanje z dvema izbama in kuhinjo. — Več pové posestnik **Jurij Praper p. d. Enci** v Možici pri Pliberku na Koroškem.

Absolutno zajamčeno pristno mašno vino

priporočal je ljubljanski knezoškofijski ordinarijat vč. duhovščini za nakup pri kmetijskem društvu (zadrugi) v Vipavi zato, ker je pod strogim nadzorstvom župnika-dekana v Vipavi. — Razpošilja se od 56 litrov naprej čisto belo vino od 42 do 50 kron za 100 litrov loko kolodvor **Postojna**. Rdeče hribovško namizno vino po 30 kron. — Vino je jako milega okusa, ker je npravljen po novem francoskem načinu. — Večje množine se zaračunijo nekoliko ceneje. — V zalogi so tudi finejša sortirana vina, kakor kraljevina po 50 K, pinela po 55 K, beli burgundec in laški rizling po 60 K ter stara buteljska vina, renski rizling in beli burgundec.

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna tako, da se najedenkrat na dve cevi brizga,

brizgalnice (streljke) za sadno drevje z natanko namereno petrolovo mešanico,

svetilnice na acetilen, da se ulové leteči hrošči,

hidravlične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom,

stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mlne za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žvepljenje,

sesalke za vino, cevi za vino,

kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo, kot

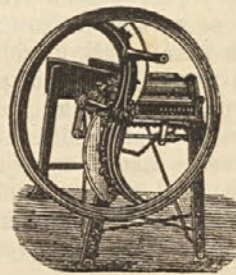
zbiralnike (trierje), mlatilnice, vitale (gepel) i. dt.

razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah

IG. HELLER, DUNAJ, II., Praterstrasse 49.

Cenilniki zastoj in franko.

Dopisuje se v vseh jezikih.

Zdravo in lepo živino imeti, je bogastvo!

Vse to doseže hranilni prašek za živino!

Ta hranilni živinski prašek priporočajo mnogi živinozdravniki, a rabijo ga mnogi dobri gospodarji za svojo živino. Posebno se priporoča:

Prah za konje.

Ta čisti in pospešuje prebavo, odstranjuje kašelj (keh), koliko, kakor tudi druge nečiste stvari iz nosa, tako da bolan konj kmalu ozdravi, med tem ko zdravi konji, katerim se daje ta prah, ostanejo čvrsti in čili za tek, a jaki in vztrajni za najtežjo vožnjo. — **Prah za krave in govedo** stori isto, da se rado redi, lažje prebavlja, postane hitro debela, in da postane močna. Osobito se daje kravam, da dobro dojijo in dajejo mastno in gosto mleko, ki daje mnogo smetane. — **Prah za svinje** je priporočeno sredstvo proti skoro vsem boleznim svinj, posebno kedar svinje nočejo žreti, pri grizi itd. Svinje postanejo debele in se pridno redé. — **Prah za perutnino** se primeša h hrani za kokoši, purane, race, gosi itd., da postanejo debele in da pridno nesejo jajca. Vsak gori navedenih praškov sta ne: 3 škatlje 2 K, 6 škatelj 4 K, 12 škatelj 7 K 20 vin. franko. Manj kot 3 škatlje se ne razpošilja. Dobiva se samo:

Mestna lekarna v Zagrebu, Markov trg št. 103, zraven cerkve sv. Marka.

Kdor želi imeti zdravo in lepo živino, naj si nemudoma naroči. Vsak dan dojde veliko naročb iz vseh krajev, kar je najboljši dokaz o izvrstnosti teh živinskih praškov.

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo z znamko „jelen“.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares zajamčeno pristno, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“. Dobiva se povsod!

Varstvena znamka.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 1.000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme za vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavlje.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spiljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.